

Nagy Attila

CORONA-GÓLYA

A tegnap 10 óra 9 perckor
Hívott a barátom mobilon,
És mondta:
Képzeld, Attikám, ebben a nagy bajban,
Világjárvány tetőző sűrűjében,
Két méterre tőlem, a kertben
Leszállt egy gólya...

Annyira megrendültem, hogy
Hirtelen válaszolni sem tudtam –
De, mit lehet erre válaszolni,
Ó, ti mindenkori bölcsék és megpróbáltak?
Hallgattam, mire Ő:
Ugye, neked is megjött a Tavasz?

Hebegni kezdtem, hogy igen, igen,
Napomat te hozád föl, Bigi,
És éppen most, amikor klórvizes
Lábtörlőn tocsogok
Ki a szabadba, mert

Erő kell elviselni sok-sok év
És bizonytalanság után a
Megrendítően Jó Hírt,
Amit a lélek emberi szájról
Adakozik, hogy: gyógyulj!

2020. április 8.

RILKE-MEMENTO

A szőlő csenevész ágain
Megjelentek az első rügyek.
Nem értek hozzá, nem tudok metszeni,
Csak bámulom, ahogyan elkeni
Néhány felhő a lebegő kék eget –
Gurgulázik még néhány rigó,
Míg észreveszem, hogy este lett.

Meglepetés most számomra is,
Hogy nyugodt vagyok, hogy az lehetek;
Hogy sorra gyúlnak a napelemes,
Aprócska lángú kerti lámpák;
Hogy együtt a szirmok sosem árvák;
Hogy békesség hullong az álomra is,

Persze, ha aludnom sikerül...
De most, hogy az Alkony ideül
Mellém, és Rilke nagy versét súgja,
Hogy fent, hogy fent a szív hegyein...
Sirály száll városom szürkés-kék egén,
S megpendül bent a hárfa húrja –

Bíbor lazít az árkok szennyein.

2020. április 8.